

Astronomowie sfotografowali kosmiczne „oko Saurona”

1 czerwca 2017

Mikrofalowe obserwatorium ALMA otrzymało najbardziej wyraźne na dzień dzisiejszy fotografie „oka Saurona” – gwiazdy Fomalhaut, otoczonej „gorącym” pierścieniem z pyłu i gazu, który pojawił się w wyniku zderzenia komet i asteroid, informuje Europejskie Obserwatorium Południowe.

Fomalhaut należy do stosunkowo młodych i jasnych gwiazd na niebie półkuli południowej, mieszczących się dość blisko Ziemi. Ta gwiazda jest od nas oddalona o 25 lat świetlnych, a pod względem swoich rozmiarów jest znacznie większa od Słońca. Jej masa wynosi 2,3 masy Słońca, a średnica – 1,9 średnicy Słońca. Jest około 18 razy jaśniejsza i o 3 tysiące stopni Kelwina gorętsza od Słońca.

W 2008 roku grupa astronomów pod kierownictwem Paula Kalasa z Uniwersytetu Kaliforni w Berkley (USA) ogłosiła o odkryciu planety giganta w dysku z gazu i pyłu, otaczającym Fomalhaut. Wnioski Kalasa i jego zespołu zostały skrytykowane, a w 2011 roku w recenzowanych czasopismach pojawiło się kilka nowych badań, których autorzy nie mogli znaleźć oznak istnienia Fomalhaut b.

Zdjęcia z teleskopu Hubble’a i innych teleskopów otrzymane w 2012 roku odrzuciły tę opinię i „wskrzesiły” planetę, która niedawno otrzymała swoją „oficjalną” nazwę. Została nazwana Dagon, na cześć akadyjskiego bóstwa związanego z żeglugą i rolnictwem, a także głównym praobrazem Cthulhu z opowiadań H.P. Lovecrafta.

Nowe zdjęcia, otrzymane przez teleskop ALMA, potężne mikrofalowe obserwatorium Ziemi, potwierdza istnienie tej planety. Podobne „oko Saurona”, jak wyjaśniają naukowcy, może pojawić się w systemie gwiazd tylko wtedy, jeśli istnieje w

niej duża planeta kierująca odłamki komet i asteroid w wąską przestrzeń orbit i zmuszająca je zderzać się ze sobą.

Pierścień z gazu i pyłu, „zebrany” przez Dagona, mieści się w odległości około 20 miliardów kilometrów od Fomalhaut, czyli około dwa razy więcej, niż odległość między Słońcem i Plutonem. Jego szerokość wynosi około dwóch miliardów kilometrów, co jest mniej więcej 13 razy więcej niż główny pas asteroid między orbitami Marsa i Jowisza.

Zbadanie tego kosmicznego „oka”, jak mają nadzieję naukowcy, rzuci nowe światło na historię tworzenia Dagona i pomoże nam zrozumieć, jak często pojawiają się „sobowtóry” Ziemi i innych planet.

Źródło: pl.SputnikNews.com